

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-375/19-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Mire Kovačić, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d., Zagreb, Radnička cesta 21, kojeg zastupa [redacted] mag. iur. po generalnoj punomoći, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Strizivojna, Braće Radića 172, Strizivojna, koju zastupa opunomoćenica [redacted] odvjetnica [redacted] radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 5. veljače 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-03/18-11/272, urbroj: 376-05-3-19-13 od 10. lipnja 2019.

II. Nalaže se tužitelju da zainteresiranoj osobi naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 3.125,00 kn u roku od 15 dana od primitka ove presude.

III. Ova će se presuda objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

Osporavanim rješenjem tuženika u točki I. izreke utvrđuje se da je tužitelj, Hrvatski Telekom d.d., Zagreb (dalje: HT), infrastrukturni operator i ima pravo puta na nerazvrstanim cestama navedenim u Odluci Općinskog vijeća o nerazvrstanim cestama Općine Strizivojna od 27. prosinca 2013. i Potvrdi Općine Strizivojna, Jedinstvenog upravnog odjela od 7. svibnja 2019., koje su sastavni dio tog rješenja, koje nerazvrstane ceste su u vlasništvu Općine Strizivojna i na kojima HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu br. 17/2018 (dalje: Elaborat) i koje koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Prema točki II. izreke rješenja, količinu i vrstu EKI iz točke I. čine trase kabelaške kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu.

U točki III. izreke osporenog rješenja utvrđuje se godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz ovog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišno knjižnog odjela Đakovo ili podredno Odjelu za katastar nekretnina Đakovo, dostupnom na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, uz

primjenu iznosa naknada i načina obračuna određenima u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3., i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta ("Narodne novine", 152/11., 151/14. i 95/17.). Pod točkom IV. izreke utvrđuje se da Općina Strizivojna ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz rješenja od 21. veljače 2018., a u točki V. se obvezuje tužitelj u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Strizivojna. U točki VI. obvezuje se tužitelj u roku od 10 dana od primitka ovog rješenja platiti Općini Strizivojna naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade, dok se svaka sljedeća godišnja naknada plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. U točki VII. izreke obvezuje se Općina Strizivojna omogućiti HT-u ostvarivanje prava puta na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj u tužbi osporava zakonitost rješenja tuženika zbog svih razloga iz članka 66. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS). U bitnome navodi da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za utvrđenje naknade za pravo puta na njega kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku. Ističe da je nadležnost tuženika propisana u članku 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama ("Narodne novine", broj: 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK), koji između ostalog u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Poziva se na članak 5. stavak 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta ("Narodne novine", broj: 152/11., 151/14. i 95/17. - dalje: Pravilnik), prema kojem će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Nadalje ističe da je odredbom članka 17. stavak 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj: 47/09. – dalje: ZUP), propisano da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela su dužna tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Navodi da je Visoki upravni sud RH u presudama poslovni broj: UsII-234/18-6 i UsII-321/18-7, uzevši u obzir navedene zakonske i podzakonske norme, zauzeo stajalište da je tuženik takovim rješavanjem počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka. Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i osporeno rješenje poništi te predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu navode tužitelja glede prenošenja nadležnosti smatra neutemeljenim, jer su u osporavanom rješenju točno i precizno određeni parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta na temelju kojih se izrađuje obračun, a infrastrukturni operator je utvrđen na temelju izjave tužitelja broj: 596/2018 od 3. prosinca 2018. o korištenju EKI tri godine bez sudskog spora s vlasnikom nekretnina na administrativnom području zainteresirane osobe i izvoda iz poslovnih knjiga od 23. studenog 2018., prema kojima se EKI nalazi u poslovnim knjigama tužitelja i sastavni je dio bilance temeljnog kapitala, dok je količina i vrsta EKI utvrđena u Elaboratu za pravo puta broj: 52/18 i to na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1 koja je sastavni dio Elaborata. Ističe da je visina naknade za pravo puta utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, a što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata i Tablice 1. Navodi nadalje da je iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisan

člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika. Ističe da presude na koje se tužitelj u tužbi poziva predstavljaju dvije iznimke i odstupanje od ustaljene prakse i dosadašnjih stavova suda, te predlaže da sud pri rješavanju ovog predmeta uzme u obzir navedena stajališta iz presuda čije brojeve navodi u odgovoru. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu osporava osnovanost tužbenog zahtjeva, te citirajući odredbe članka 5., 6. i 7. Pravilnika obrazlaže način primjene tih odredaba u konkretnom slučaju. Smatra da, s obzirom na te odredbe Pravilnika, tužitelj neosnovano navodi da je tuženik na njega prenio nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta, budući da je tuženik bio ovlašten od tužitelja prikupiti sve potrebne podatke i dokumente o njegovoj EKI, te su po pribavi svih podataka parametri za utvrđivanje visine naknade utvrđeni već odredbom članka 7. Pravilnika. Ističe da je u točki I. osporenog rješenja tuženik nedvojbeno utvrdio na kojim nekretninama tužitelj ima pravo puta, te kada se te nekretnine uvrste u Tablicu 1 može se, s obzirom na navedeni članak Pravilnika, utvrditi visina naknade, a što je potvrdio i sam tužitelj 18. lipnja 2019. u obavijesti da je izvršio obračun godišnje naknade za pravo puta sukladno nalogu i podacima iz „Tablice 1 Općina Strizivojna obračunska 10062019“ i da godišnja naknada iznosi 10.294,40 kn s početkom plaćanja od 21. veljače 2018. Navodi da presude na koje se tužitelj poziva predstavljaju odstupanje od ustaljene prakse suda, te se poziva na presude ovoga Suda u kojima su tužbeni zahtjevi odbijeni. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije i potražuje trošak upravnog spora za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 3.125,00 kn.

Sukladno odredbi članka 6. ZUS-a odgovor tuženika i zainteresirane osobe na tužbu, dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema stanju spisa nije sporno da je osporeno rješenje doneseno pozivom na odredbu članka 12. ZEK-a povodom zahtjeva zainteresirane osobe od 21. veljače 2018. za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za EKI i drugu povezanu opremu izgrađenu na području zainteresirane osobe (na nekretninama u vlasništvu Općine Strizivojna) te utvrđivanje visine naknade za pravo puta sukladno članku 28. stavku 4. ZEK-a.

Odredbom članka 12. ZEK-a propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba, te utvrđivanje visine naknade za pravo puta (stavak 1. točka 11.).

Prema članku 29. stavku 1. ZEK-a za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovoga Zakona, plaća se naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuje se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnine i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. citiranog članka ZEK-a, naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnine ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

U provedenom postupku su za rješenje ove upravne stvari utvrđene sve odlučne činjenice, koje među strankama nisu sporne, a tužitelj osporava zakonitost rješenja tuženika iz razloga što smatra da je tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenio na njega, što je prema njegovom stajalištu protivno citiranoj odredbi članka 12. ZEK-a i odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti.

Ovaj Sud je međutim, u svojoj presudi poslovni broj: UsII-334/19 od 19. rujna 2019., u povodu identičnih tužbenih navoda tužitelja, ocijenio da tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, na način kako je to utvrđeno u izreci osporenog rješenja, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja koji je stranka u postupku, slijedom čega nije osnovan prigovor povrede odredaba članka 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavkom 1. i 2. ZUP-a.

Nadalje, na sjednici sudaca ovoga Suda održanoj 17. rujna 2019. donesen je zaključak da u primjeni članka 27. i članka 28. ZEK-a Hrvatska regulatorna agencija za mrežne djelatnosti može rješenjem utvrditi sve parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta koji je sastavni dio rješenja.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da je tuženik u okviru svoje zakonske ovlasti osporenim rješenjem, u izreci kojeg su dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, pravilno riješio ovu upravnu stvar. Sukladno navedenom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, upravljanje i održavanje elektroničke komunikacijske infrastrukture, a tužitelj nesporno raspolaže svim podacima za nekretnine za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat za pravo puta koji je sam izradio. Nadalje, navedena odredba Pravilnika daje formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

S obzirom na navedeno, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u točki I. izreke ove presude.

O zahtjevu zainteresirane osobe za naknadu troška upravnog spora odlučeno je na temelju članka 79. stavka 1. i 4. ZUS-a (točka II. izreke), te je zainteresiranoj osobi priznat zatraženi trošak sastava odgovora na tužbu po opunomoćeniku, uvećan za PDV, u ukupnom iznosu od 3.125,00 kn prema Tbr. 23.1., Tbr. 42 i Tbr. 50 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj: 142/12., 102/14., 114/14. i 107/15.).

Odluka o objavi presude utemeljena je na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a (točka III. izreke).

U Zagrebu 5. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpis - ovlaštenu službenik

Fanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	17.4.2020. 9:10:43		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/96	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-20-3	spis	0	

